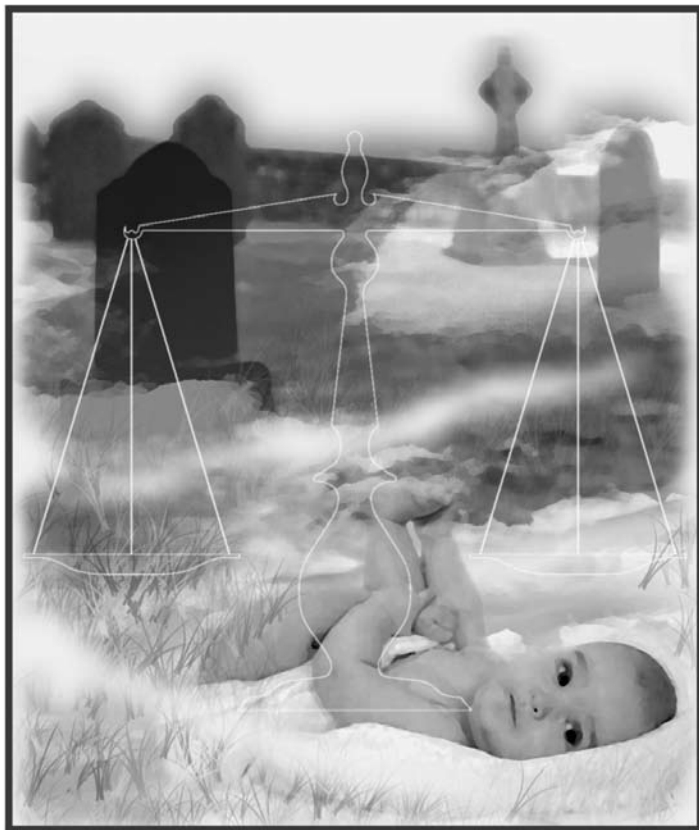

СЪДЪТ трябва да **ЗАПОЧНЕ**

В деня, когато Бог чрез Исуса Христа
ще съди тайните дела на човеците
според моето благовестие.

Римляни 2:16

Събота

1 юли

ОДОБРЕНИ ОТ СЪДИЯТА

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС

2Кор. 5:10

Когато ходех на училище, си представях деня на съда като един от тези последни училищни дни, в които се публикува списъкът на учениците, които преминават в следващия клас. Имаше случаи, когато щастливо проверявах резултатите, доста сигурен, че съм преминал. Но имаше и години, когато знаех, че не съм бил добър ученик.

Въз основа на нашето отношение и ежедневен избор можем да сме или спокойни, или загрижени относно съда. Като имаме предвид, че напълно знаем каква е Божията воля, би трябвало да Му се покоряваме. Той ни уверява в Своята милост и прощение. Не би трябвало да се страхуваме от Божия съд, защото Той ни е простил (Рим. 8:1). Това, от което се нуждаем, е да живеем според Божията свята воля.

В такъв случай, съдът е една чудесна новина! Божият съд вече е започнал в небето и се провежда от 1844. „Делото на съда, което започна през 1844, трябва да продължи, докато не бъдат разгледани случаите на всички хора - и живи, и мъртви; следователно то ще продължи до края на благодатното време.“¹

Исус е адвокатът на защитата.

Някои хора се плашат толкова много от съда - за тях той е лоша вест. В Писанието обаче, съдът винаги е разглеждан като добра вест за Божиите люде.

Исус е Адвокатът, защитникът. Той е като публичен защитник; Той не взема пари за служенето Си. Той е платил гаранцията със добствения Си живот. Бог Отец е Съдията; след смъртта и възнесението на Исус на небето, Отец Му е дал пълен авторитет и на небето, и на земята. Някога виждали ли сте съд, в който адвокатът на защитата е самият съдия? Е, точно такъв е случаят в нашия съд. Ако приемем Исус и Неговата жертва, вече сме спасени; ако Го отхвърлим, вече сме осъдени от греховете си.

„Последният съд е най-тържествено и величествено събитие. Той трябва да бъде проведен пред Вселената. Отец е предал съда на Господ Исус. Той ще обяви наградата на верните към закона на Йехова. Бог ще бъде почитен и Неговото управление оправдано и прославно и това ще стане в присъствието на обитателите на непадналите светове. Божието управление ще бъде оправдано и издигнато според най-висшите възможни критерии. Това ще бъде решението не на една личност или на една нация, а на целия свят. О, каква промяна ще настъпи тогава в разбирането на всички сътворени същества. Тогава всички ще видят стойността на вечния живот.“²

1 Е.Г.В., "Великата борба"

2 Е.Г.В., "Този ден с Бога"

СЪДЪТ И СВАТБЕНИТЕ ДРЕХИ

ЧЕРНО НА БЯЛО

Мат. 22:1-13

ВСвоето служене Исус имаше множество конфронтации с еврейските религиозни водачи. Те винаги се опитваха да Го хванат и да намерят повод да Го убият. Събитието, записано в Матей 22:1-13, е връхната точка на срещата им с Исус в храма, през седмицата преди разпяването. Тогава старейшините и главните свещеници започнаха да поставят под въпрос авторитета на Исус. Още веднъж Той им отговори подходящо и ги остави занемели (21:23-27). Тогава Исус започва да им разказва няколко притчи: „Двамата снове“ (ст. 28-32), „Стопанинът и лозето“ (ст. 33-46) и „Сватбената вечеря“ (22:1-14).

Във всички тези притчи Исус казваше на тези, които Го запитваха, че начинът, по който се отнасят към Бога и към Неговите вестители, ги отдалечава от Божието царство. И поради тази причина то ще бъде дадено на събирачите на данъци и на проститутките (21:31), на хора, които ще дават плодове (ст. 43), и на други, добри и зли (22:10). А за тези, които Го предизвикваха, щяха да останат смърт и разрушение на града им (ст. 7).

Но от Матей 22:11 нататък фокусът на историята се променя. Ако преди главната тема са еврейските водачи,

сега Исус говори на тези, които ще ги заместят в Божието царство. Някои автори предполагат, че този пасаж е друга притча, разказана от Исус и че вероятно Матей е събрал заедно две притчи относно съда, илюстрирани със сватба.

Историята започва: „Когато царят дойде да прегледа гостите“ (ст. 11). Празненството не беше започнало и царят искаше да се срещне с тези, които неговите слуги бяха довели на сватбеното тържество, но нещо не беше наред. Царят „видя там един човек, който не бе облечен в сватбарска дреха“ (ст. 11). Сватбените грехи бяха специални - обикновено бели. Този човек безчестеше царя, използвайки ежедневните си грехи. Когато царят му проговори, той не можа да каже нищо. И нямаше друга алтернатива за царя, освен да го изгони от празненството.

Поканени сме да бъдем в Божието царство. Но има и изискване: трябва да носим сватбени дрехи. Поканата е евангелието на спасението в Исус Христос. Тази вест ни е дадена чрез Библията. Заменянето на ежедневните грехи със сватбени означава пълна промяна на живота. Съдът не е време, когато Бог решава да ни приеме или да ни отхвърли. Съдът е моментът, в който Бог реализира решението ни, да Го примем или да го отхвърлим. Решение, което се вижда от това дали носим сватбените дрехи.

**Поканени сме да бъдем
в Божието царство.**

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Екл. 12:14; Дан. 12:1,2; Мат. 8:12; 22:1-13; 25:31-33,46;

Йоан 3:18; 2Кор. 5:10

Нуждата от съд (Дан. 12:1,2; Деян. 17:31; 2Кор. 5:10) Някога присъствали ли сте на съдебен процес? Ако сте, тогава знаете, че това е изключително събития. Обърнете внимание на почитанието и уважението към съдията. Когато мислим за съд, в ума ни веднага изниква идеята, че някой трябва да бъде съден за конкретно престъпление или нарушение.

Библията е ясна в утвърждаването на истината, че всички ние сме грешници, които заслужават смърт, но Бог предложи Неговият Син да умре на наше място. Обаче грехът все още съществува и последният съд ще се състои, за да се изясни на човечеството цялата пагубност на греха и неговите последици, а също и чистотата на тези, които са преобразени чрез Божията сила. Съдът ще дойде, за да сложи край на всичката скръб и несправедливост в този свят и да осигури наградата на всеки човек. Човек, който е обвинен в извършване на някакво престъпление, не може да бъде

затворен до живот, без преди това да е бил изправен на съд, без случаят му да е бил разгледан и без да е било взето решение. Същото става и с греха. Грехът не може да продължава вечно, без да бъде предприето

Утешително е да знаем, че поканата за спасение е валидна и днес.

определено действие; и тези, които се придържат към него, ще бъдат държани отговорни за своята доброволна и съзнателна зависимост. Бог обещава много скоро да извади наяве всички факти - и то по такъв начин, че да не остане съмнение по отношение дилемата между безбожието и набожността. „Защото относно всяко скрито нещо, Бог ще докара на съд всяко дело, било то добро или зло“ (Екл. 12:14).

Божият критерий за съд (Матей 25:31-33,46; Яков 1:12)

На всеки съдебен процес съдията ще произнесе присъда само след като е прегледал всички представени доказателства и след като, най-малкото, е чул и двете страни: обвинението и защитата. Очевидно е, че няма акуратен съдебен процес без установени критерии. Същото важи и за християнския живот. Със сигурност Бог няма да осъди хората, без да им покаже точната причина за тяхното осъждане или оправдаване. Всички наши действия, добри или лоши, са резултат или от връзката ни с Господа или от нашето отделие от Него. Оценката на делата ни в този свят е неизменяема, но не трябва да забравяме, че тези дела са следствие от любовта ни към Господа. Самият Исус заявява: „Ако Ме обичате, ще пазите заповедите Ми“ (Йоан 14:15). Основата за съда е Божият закон (закон на свободата), изразен в заповедите, и ние можем да му се покоряваме, само ако сме свързани с нашия небесен Отец. Съблюдаването на заповедите се забелязва в нашите ежедневни мисли

и отношение и особено в състраданието ни към тези около нас.

„За да могат хората да бъдат подготвени да устоят в Съда, вестта им заповядва да „се боят от Бога и да Му отдадат слава“, и „да се поклонят на Този, Който направи небето и земята, морето и водните извори“. Резултатът от приемането на тези вести е посочен в думите „Тук са тези, които пазят Божиите заповеди и вярата Исусова“. За да бъдат подготвени за Съда, необходимо е хората да пазят Божия закон. Този закон ще бъде стандартът за оценяване на характери в Съда“¹

Милост и правда: съвършената комбинация (Пл.Ер. 3:22,23; Езек. 18:30-32; Мат. 22:1-13)

В това се вижда голямата разлика между човешкия и божествения съд. Колко много затворници викат за милост към правителството, за да избегнат смъртното наказание. Те чакат дълги години за последната присъда и опитват всичко, за да апелират към решението на съдията, но въпреки това в края биват екзекутирани. Ние сме благодарни на Бога, защото Неговият съд е различен и защото така съвършено комбинира милостта и правдата. Господ прави така, че грехът да не се появи втори път, а злото да бъде окончателно унищожено - и въпреки това Неговата милост е на разположение на всекиго.

Утешително е да се знае, че поканата за спасение е все още валидна за всички онези, които искат вечен живот. Бог не намира удоволствие в унищожението на което и да е човешко същество. Желанието Му е всички да се покаят, да изповядат греховете си и животът им да бъде променен чрез Божествената намеса. Святият Дух работи, за да ни убеди за грях, за правда и за съд. И ние не трябва да закоравяваме сърцата си, а да приемем безплатния дар на спасението в Исус Христос.

Бог е Великият Съдия, Който ще извърши съд за всички хора от всички времена, но Той е определил Христос да бъде наш Адвокат. Той е, Който в небесното светилище се застъпва за нас като съвършен Първосвещеник и Който изстрада наказанието на наше място.

„Ковчезът, който съхранява плочите на закона, е покрит с умилостивилището, пред което Христос представя кръвта Си в полза на грешника. По този начин е представен съюзът на правдата и милостта в плана за изкуплението на човека. Този съюз бе създаден от вечната мъдрост и реализиран от вечната сила; това е съюз, който изпълва цялото Небе с учудване и обожание.“²

Съдът не трябва да предизвиква страх (Йоан 3:18)

За някои хора съдът носи заплаха и страх. Те чувстват, че последният съд представлява Божествено наказание и че Той намира удоволствие в унищожаването на създадените същества. Нуждаем се само да вярваме в Исус, да живеем близо до Него и да се приготвим за последния съд, когато, най-накрая, Христос ще възнагради всекиго според делата му.

Как мислите?

1. Защо толкова много хора се страхуват от съда?
2. Как можем да получим сила да се справим с трудностите, които предстоят?

1,2 Е.Г.В, "Великата борба"

СВИДЕТЕЛСТВО

Дан. 12:1

Представете си, че сте си у дома и вършите обичайните си дейности, и изведнъж идва полицията и ви арестува. Казват ви, че е имало убийство предишната нощ и че вие сте главният заподозрян. Вие им казвате, че по това време сте бил в църквата и че имате свидетели, които да го потвърдят. Но те ви казват, че ще трябва да обясните това в съда. Ще бъдете ли уплашен да застанете в съда, за да бъдете съден? Вие сте невинен, така че защо да се страхувате?

„Когато приключи вестта на третия ангел, милостта вече няма да пледира за виновните обитатели на земята... Последният изпит е дошъл над света и всички, които са се доказали като верни на Божествените изисквания, са получили „печата на живия Бог“. Тогава Исус преустановява Своето ходатайство в светилището. Той издига ръцете Си и със силен глас казва „Свърши се“... Когато Той напусна светилището, тъмнина покрива обитателите на земята. В това страшно време праведните трябва да живеят пред лицето на Святия Бог без ходатай... Целия свят ще бъде постигнат от разрушение, по-ужасно от това, което постигна древния Ерусалим.“¹

Елън Уайт описва времето, идентифицирано от Дананил като „време на скръб“ (Дан. 12:1), време, когато тези, които почитат Божия закон, ще бъдат считани за „причината за страшните конвулсии на природата и за борбите и кръвопролитията сред хората“².

Но Бог никога не изоставя Своите деца. По тази причина Той ни предупреждава за това, което ще се случи, за да бъдем подготвени и да помогнем и на други да се подготвят.

„В края на дните, заедно с

Даниил, всеки ще застане в дела си. Всички, които са получили светлина по тази тема, трябва да свидетелстват за великите истини, които Бог им е поверил.“³

Ще дойде време, когато тези, които са неправедни, ще продължат да бъдат неправедни, и тези, които са святи, ще продължат да бъдат святи. Ако наистина обичаме Бога и се опитваме да следваме волята Му, няма от какво да се страхуваме. Бог винаги защитава людеите Си и дори смъртта не би трябвало да ни плаши.

„Като пленници в изгнание те ще се страхуват от смърт от глад или от насилие. Но Светият, Който раздели Червеното море пред Израил, ще изяви Своята мощна сила и ще преобърне тяхното пленничество... Славно ще бъде избавлението на тези, които търпеливо са чакали Неговото идване, и чито имена са написани в книгата на живота.“⁴

1,2,3,4 "Великата борба"

ИЗТРИВАНЕ НА ГРЕХОВЕТЕ

ИМА КАК

Рим. 2:16

Колко просто щеше да бъде за Бога, ако трябваше само да натиска клавиша „Изтрий“ всеки път, когато някой съгрешаваше. Бог е върховен авторитет и съвършена правда. Той знае кой иска Неговото прощение и няма нужда да обяснява решението Си на никого. Но вие - и цялата вселена - бихте ли повярвали в Божествената правда?

Мнозина искат да вярват, че смъртта на Исус на кръста ги избавя от Божия съд. Със сигурност Исус плати за всички наши грехове и не трябва да правим нищо, за да заслужим спасението. Самият Исус каза „Свърши се“, защото откупът за нашите грехове беше напълно платен. Но Библията ясно казва, че в наше време се провежда съд и че всеки от нас има висящо дело в Божия съд. Повечето християни живеят, бе з да съзнават какво се случва сега в небето, като си мислят, че случаят им е бил привършен в деня, в който Христос е умрял.

Но къде е Исус днес? Защо това е важно за вас и мен? Той служи в „светилището и на истинската скиния, която Господ е поставил, а не човек“ (Евр. 8:2). Всеки път, когато съгрешим, това се записва в небето в Божието светилище. И всеки път, когато се покаем и поускаме милост, Исус се застъпва за нас и биваме обявени за невинни.

Няма ли да е по-лесно за Бога просто да използва клавиша

„Изтрий“? Защо трябва Той да записва и да отбелязва до записа „виновен“ поправката „невинен“: „виновен - невинен“, „виновен - невинен“? Един ден това застъпничество ще престане. Исус ще произнесе последната присъда. И какво ще бъде написано срещу твоето име в този ден? Ако Той просто изтриеше греховете на някои, а на други не, очакващата вселена би помислила, че някои деца са Му по-скъпи от други.

Тези, които отдават живота си на Исус и приемат заслугите Му - спечелени на кръста - ще бъдат простени. В Библията Бог е изявил много добре истината за съда и някой ден всички ще я разберат напълно.

Вашият ден може да бъде различен, ако помните, че живеете в тържествени времена. Исус може да разглежда вашия случай точно в този момент! Нищо от това, което правим, чувстваме или мислим, не избягва от Божиите очи. (Виж Екл. 12:14). Когато ви напомням това, чувствате ли се наблюдаван? Чувствате ли се неудобно? И докато мислите как Бог е загрижен да ви обясни всичко, което става и ще се случи, не ви ли се струва, че Той се грижи за вас и желае да ви помогне?

Ако вашият Създател е умрял за вас и е страдал толкова много, само за да ви види спасен, дали Той днес е загрижен да запише всички ваши грешки или би искал вие да се покаете, за да ви предложи прощение? Само помислете за това.

**Защо това е важно
за вас и мен?**

ГЛЕДНА ТОЧКА**Откр. 20:12**

Страх. Това е чувството, което повечето от нас изпитват, когато чуем за Божия съд. Трябва да признаем, че сърцето ми бие по-силно всеки път, когато си помисля за това. Но изучаването на Библията в последните години ми помогна да разпръсна съмненията си.

Сърцето ми може да бие по-бързо сега, но то е от надежда - надеждата, която ни е била дадена, когато Исус умря на кръста. Като направи това, Той ни даде шанса да минем през съд, в който можем да бъдем освободени от обвиненията срещу нас. Ако Исус не беше умрял, щяхме да бъдем вечно виновни и смъртта ни щеше да бъде сигурна. За да гарантира, че никое от децата Му няма да бъде загубено, Бог, освен че ни предоставя възможността да се изправим пред съда, ни дава и най-добрия Адвокат, самия Христос.

Въпреки тази гарантирана благодат трябва да помним, че нашият Съдия е праведен и няма да позволи да бъде забравен и най-малкият детайл. Ще бъдат разгледани дори най-тайните дела (Екл. 12:14; Лука 12:2).

Тогава, си мислите, как мога да бъда счетен за праведен пред такъв съвършен Бог? Отговорът може да бъде обобщен в едно изречение: Ние сме

спасени по благодат, оправдани чрез вяра и съдени по дела.

Какво означават всички тези неща в практични термини? Първо, трябва да приемем дара, който Исус ни даде - спасението. Това е единственият начин, по който Той може да влезе в

**Когато разбираме
какво учи Библията
относно съда, вървим
от страх към надежда.**

живота ни. Приемайки Го за наш личен Спасител, ние ще бъдем счестени за праведни поради вярата ни в Христос. Тогава Той ще започне една постепенна работа в сърцата ни, като замества всяко несъвършенство на характера с достойнствата, демонстрирани от Учителя, докато Той живееше на земята. Тогава ще започнем да отразяваме Неговия свят характер. Делата са естествена последица. Невъзможно е да вървим с Исус, без да правим това, което самият Той правеше: да обичаме ближните си и да служим на нашите братя, които са в нужда (Йоан 15:1,2). Така няма да се страхуваме, когато ни съдят според делата (Откр. 20:12).

Когато разбираме какво учи Библията относно съда, вървим от страх към надежда. И най-доброто от всичко е, че участието ни в целия съдебен процес се състои в една единствена дума: ДА. Когато кажем "да" на Исус, ние Му позволяваме да действа и да се ангажира да промени това, което е необходимо. От момента, в който Исус започне да живее в нас, присъдата ни е сигурна: имаме спасение. Съдът продължава. Докато четете тези думи, Святият Дух говори на сърцето ви, като ви кани да позволите на Исус да влезе. Изборът е изцяло ваш. Какъв отговор ще дадете?

АБСОЛЮТНО НИКАКВО ОСЪЖДАНЕ!

ИЗСЛЕДВАНЕ

Рим. 8:1

С две думи

Павел казва в Римляни 8:1, че няма никакво осъждане за тези, които са в Исус Христос. Христос е осигурил за вярващите начин да застанат пред Неговия трон (съд, съдилище) без да бъдат осъдени. Той е осигурил спасението и е гарантирал на всеки изповядващ християнин Своя свършен характер. В Него не ни липсва нищо. Можем да стоим пред Него с вдигната глава, като знаем, че Той е нашият Заместник. Днес ние сме поканени да приемем Исус като Спасител и Господар на живота ни. Докато „пребъдваме в Него“, Той ще „пребъдва в нас“. Ще бъдем на сигурно място под Неговата грижа.

А защо не?

- Напишете благодарствен адрес до Исус за Неговата добрина. Кажете Му какво означава за вас това, че сте в безопасност в Неговата грижа.
- Потърсете в конкорданс думата „осъждение“ и изучете употребата на думата в Библията.
- Използвайте снимки от различни списания, за да създадете колаж, с който да илюстрирате какво означава лично за вас 1Йоан 4:15-18.
- Интервюирайте местен адвокат относно стъпките, които трябва да се предприемат в процеса на защита на някого.
- Гледайте филма „Страсти Христови“ с приятели и дискутирайте това как е отразена Исусовата жертва за спасението на човечеството.

Полезни връзки

Е.Г.В., "Животът на Исус", гл. 70.

Късометражен филм "Рога на бика" - www.nooma.com

Късометражен филм "Най-малкия от мези" - www.oldfashionedpictures.com